

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Method) เพราะเป็นการศึกษาค้นคว้าหาสภาพข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่ เพื่อวิเคราะห์หาอิตรากำลังของอาจารย์ วุฒิต่าง ๆ ทุกหมวดวิชาในวิทยาลัยครูที่เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี หาจำนวนและค่าการกระจายร้อยละของอาจารย์ที่มีและไม่มีวุฒิทางค้ำานการศึกษา หาระดับวุฒิโดยเฉลี่ย และเปรียบเทียบให้เห็นถึงความแตกต่างของระดับวุฒิของอาจารย์ จำแนกตามหมวดวิชาและวิทยาลัย ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยมีตัวอย่างประชากร แหล่งที่มาของข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดยกต่อไป

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ อาจารย์ประจำทั้งหมดที่ทำหน้าที่ค้ำานการสอนในวิทยาลัยครูที่เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี สังกัดกรมการฝึกหัดครู ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2518 รวม 17 วิทยาลัย คือ

ส่วนกลาง

1. วิทยาลัยครูจันทรเกษม
2. วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
3. วิทยาลัยครูสวนสุนันทา
4. วิทยาลัยครูสวนกุหลิม
5. วิทยาลัยครูพระนคร

ส่วนภูมิภาค

6. วิทยาลัยครูยะลา
7. วิทยาลัยครูสงขลา
8. วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช

9. วิทยาลัยครูเทพสตรี ลพบุรี
10. วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา
11. วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม พิษณุโลก
12. วิทยาลัยครูนครสวรรค์
13. วิทยาลัยครูเชียงใหม่
14. วิทยาลัยครูอุดรธานี
15. วิทยาลัยครูอุบลราชธานี
16. วิทยาลัยครูมหาสารคาม
17. วิทยาลัยครูนครราชสีมา

แหล่งที่มาของข้อมูล

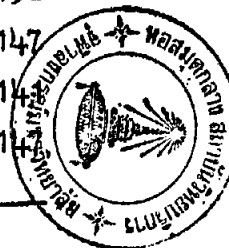
ข้อมูลเบื้องต้นที่ใช้ในการวิจัยนี้ ใช้ข้อมูลจากแบบรายงานครู ปีการศึกษา 2518 ซึ่งเป็นรายงานภาคสถิติของกองแผนงาน กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ สํารวจเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2518 โดยที่วิทยาลัยครูแต่ละแห่งเป็นผู้รายงาน ดังนั้น ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยนี้จึงเป็นข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิ แต่เป็นข้อมูลที่ควรเชื่อถือได้ว่าถูกต้อง เพราะเป็นการรายงานครูที่สร้างขึ้นเป็นทางราชการเสนออยู่บังคับบัญชา คือกรมเจ้าสังกัด จำเป็นจะต้องรายงานตามความเป็นจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีคัดลอกจากรายงานภาคสถิติ แบบรายงานครู ปีการศึกษา 2518 จากกองแผนงาน กรมการฝึกหัดครู โดยใช้แบบคัดลอกข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ได้จำนวนตัวอย่างอาจารย์จาก 17 วิทยาลัย รวม 2599 คน จำแนกตามวิทยาลัย และหมวดวิชา ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนอาจารย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวิทยาลัย และหมวดวิชา

มหาวิทยาลัย	หมวด ภาษาไทย	อังกฤษ	สังคม	คณิต	วิทย์	การศึกษา	คหกรรม	ดนตรี	บรรณ รักษ์	เกษตร	ศิลป์	หัตถ	พละ	รวม
ส่วนกลาง														
จันทร์เกษม	15	16	16	17	21	18	8	4	3	3	4	6	6	135
บ้านสมเด็จฯ	29	33	28	16	24	21	6	8	6	4	6	9	10	200
สวนสุนันทา	24	21	16	10	28	19	6	6	4	3	7	9	7	160
สวนกุหลาบ	22	25	16	11	18	31	15	5	3	3	3	7	5	164
พระนคร	15	23	21	11	17	16	7	4	2	5	5	30	4	160
ส่วนภูมิภาค														
ยะลา	23	19	16	12	16	14	4	4	3	6	5	5	7	134
สงขลา	25	25	21	10	17	15	4	3	2	5	6	5	10	148
นครศรีธรรมราช	21	20	19	11	18	11	5	3	2	5	6	8	5	134
ลพบุรี	25	22	25	10	25	15	8	4	4	5	4	8	8	163
อยุธยา	26	29	21	13	22	16	8	3	2	6	6	6	7	165
พิษณุโลก	26	25	18	11	28	23	6	2	3	6	5	8	6	167
นครสวรรค์	19	16	15	9	24	22	6	3	2	5	4	7	7	139
เชียงใหม่	22	26	17	12	31	17	7	2	3	7	6	8	5	163
อุตรธานี	19	21	18	10	20	14	3	1	1	4	5	8	8	132
อุบลราชธานี	24	22	19	13	24	13	7	2	1	5	5	5	7	147
มหาสารคาม	18	16	18	11	22	17	9	3	2	5	4	7	9	141
นครราชสีมา	19	25	18	10	21	19	6	2	3	6	4	8	6	141
รวม	372	384	322	197	376	301	115	59	46	83	85	142	117	2599

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิกอาจารย์วิทยาลัยครูได้แล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาทำการวิเคราะห์ดังนี้ คือ

1. หากค่าการกระจายร้อยละของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์แต่ละหมวดวิชา กลุ่มตัวอย่างอาจารย์ที่มีวุฒิครูและไม่มีวุฒิครู และกลุ่มตัวอย่างอาจารย์จำแนกตามระดับวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี โดยใช้จำนวนตัวอย่างอาจารย์ทั้งหมดเป็นฐาน เพื่อใช้เป็นค่าเกณฑ์ปกติสำหรับการเปรียบเทียบสัดส่วนของการกระจายของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์แต่ละประเภท

2. หากค่าการกระจายร้อยละของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์แต่ละหมวดวิชาในวิทยาลัยครูแต่ละแห่ง โดยใช้จำนวนตัวอย่างอาจารย์แต่ละวิทยาลัยเป็นฐาน เปรียบเทียบสัดส่วนของการกระจายของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์แต่ละหมวดวิชา ในวิทยาลัยครูแต่ละแห่งกับเกณฑ์ปกติด้วยการทดสอบค่าซี (Z-test)¹

3. หากค่าการกระจายร้อยละของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ที่มีวุฒิครูและไม่มีวุฒิครูในแต่ละวิทยาลัย และแต่ละหมวดวิชา โดยใช้จำนวนตัวอย่างอาจารย์แต่ละวิทยาลัย และแต่ละหมวดวิชาเป็นฐาน เปรียบเทียบสัดส่วนของการกระจายของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์แต่ละวิทยาลัย และแต่ละหมวดวิชา กับเกณฑ์ปกติ ด้วยการทดสอบค่าซี (Z-test)

4. หากค่าการกระจายร้อยละของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ จำแนกตามระดับวุฒิ สูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี โดยใช้จำนวนตัวอย่างอาจารย์ในแต่ละวิทยาลัย และแต่ละหมวดวิชาเป็นฐาน เปรียบเทียบสัดส่วนของการกระจายของกลุ่มอาจารย์แต่ละวิทยาลัย และแต่ละหมวดวิชา กับเกณฑ์ปกติ ด้วยการทดสอบค่าซี (Z-test)

¹Taro Yamane, Statistics; An Introductory Analysis (New York:

5. ค่าเฉลี่ย (Mean)² และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)³ ของวุฒิจารย์ จำแนกตามวิทยาลัย และหมวดวิชา ทุกวิทยาลัย และทุกหมวดวิชา โดยที่คะแนนของแต่ละวุฒิจัดจากค่าน้ำหนักระดับการศึกษาที่ให้การศึกษาร่วมกันสำเร็จตามหลักเกณฑ์ของยูเนสโก ดังนี้

วุฒิจารย์	น้ำหนักระดับการศึกษา
ปริญญาเอก	20
ปริญญาโท	18
ประกาศนียบัตรชั้นสูงวิชาเฉพาะ	17
ปริญญาตรี	16
อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชั้นสูงหรือเทียบเท่า	15
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง หรือเทียบเท่า	14

6. ใช้การทดสอบค่าที (t-test)⁴ เปรียบเทียบระดับวุฒิจารย์กับเกณฑ์ความต้องการขั้นต่ำของระดับวุฒิจารย์ ซึ่งมีค่าเท่ากับระดับปริญญาตรี เพื่อหาว่าระดับวุฒิจารย์ที่คำนวณได้กับเกณฑ์ความต้องการขั้นต่ำนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ ถ้าไม่แตกต่างกันแสดงว่าระดับวุฒิจารย์มีค่าเท่ากับเกณฑ์ความต้องการขั้นต่ำหรือปริญญาตรี ถ้าแตกต่างกันอาจแปลความหมายได้ 2 ประการ คือ

- ถ้า t เป็น บวก แสดงว่า ระดับวุฒิจารย์สูงกว่าเกณฑ์ความต้องการขั้นต่ำหรือปริญญาตรี
- ถ้า t เป็น ลบ แสดงว่า ระดับวุฒิจารย์ต่ำกว่าเกณฑ์ความต้องการขั้นต่ำหรือปริญญาตรี

²N.M. Downie, and R.W. Health, Basic Statistical Methods (New York: A Harper International Edition, 1970), p. 42.

³Ibid., p. 59.

⁴Taro Yamane, Statistics: An Introductory Analysis (New York: A Harper International Edition, 1970), p. 509.

7. คำนวณค่าเฉลี่ย (Mean)⁵ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)⁶ ของระดับคุณาจารย์ ส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ทุกภาค คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ แล้วเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับคุณาจารย์ ระหว่างภาค ด้วยการทดสอบค่าที (t-test)⁷

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

⁵Downie, op.cit., p. 42.

⁶Ibid., p. 59.

⁷Taro Yamane, op.cit., p. 519.